

İtaat ve Zafer Ayında İslâmî Hayatı Yeniden Başlatmak Farzıyla Uğraşın, Ey Müslümanlar!

Allah [*Subhânehu ve Te'alâ*] bu mübârek ayı, azîm Ramazan ayını o kadar faziletli kılmıştır ki Kur'an'ı bu ayda inzâl etmiştir. Allahu [*Subhânehu ve Te'alâ*] şöyle buyurmuştur:

“Ramazan ayı; içerisinde, insanlar için hidâyet ve hidâyet ile furkânın (doğruyu yanlıştan ayırt etmenin) beyyineleri (apaçık delilleri) olarak Kur'an'ın inzâl edildiği aydır.” [el-Bakara 185] Kezâ Allah, geçmiş senenin günahlarının kefâretini bu aya hasretmiştir. Ebu Hurayra [*Radiyallahu Anh*]'ten Rasûlullah [*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*]'in şöyle buyurduğu rivâyet edilmiştir: **“Her kim**

imân edip sevâbını umarak Ramazân savmını tutarsa geçmiş günahları bağışlanır.” [Sahih-ul Buhârî] Muslim'in rivâyetinde ise, Ebu Hurayra'dan, Rasûlullah [*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*]'in şöyle buyurduğu rivâyet edilmiştir:

... **“Bir Ramazân diğer Ramazâna, büyük günahlardan sakınıldığı takdirde aralarında (işlenen günahlara) kefârettir.”** Ve şöyle buyurmuştur:

“Size, bereket ayı Ramazânı getirdim. Onda Allah'ın sizleri gölgelendireceği bir hayır vardır. Rahmet iner, günahlar silinir ve onda dualara icâbet edilir. Dolayısıyla Allah birbirinizle (nasıl hayırdır) yarıştığınıza bakacak ve meleklere karşı sizinle övünecektir. O halde Allah'a kendinizden hep hayırlar gösterin. Zîra şakî (zavallı kimse), Allah Azze ve Celle'nin rahmetini kendisine haram kıldığı kimsedir.”

O, semânın kapılarının açıldığı, Cehennem kapılarının kapandığı ve şeytanların zincire vurulduğu bir aydır. el-Buhârî ve Muslim, Teymülerin mevlâsı (azatlı köles) İbn-u Enes'ten rivâyet ettiler ki babası kendisine Ebu Hurayra [*Radiyallahu Anh*]'ın Rasûlullah [*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*]'in şöyle buyurduğunu söylerken işittiğini tahdîs etmiştir:

“Ramazân ayı girince semânın kapıları açılır, Cehennem kapıları kapanır ve şeytanlar zincire vurulur.” Allah [*Subhânehu ve Te'alâ*], bu aydaki umreyi, hacca denk kılmıştır. Vehb İbn-u Hanbeş'den Rasûlullah [*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*]'in şöyle buyurduğu rivâyet edilmiştir: **“Ramazândaki umre, hacca denktir.”** [İbn-u

Mâce rivâyet etti] O ayda her gece Allah'ın ateşten azat ettiği kimseler olacaktır. O halde bu faziletin ötesinde daha hangi fazîlet vardır?

Bizler **Hizb-ut Tahrir / Sudan Vilâyeti** olarak Ümmetimize, bu ay münasebetiyle Ümmet'in mevcut durumundan ancak geçmişteki parlak mazisi ile kurtulacağını ve ilk Müslümanların bu ayı nasıl itaat, nusret ve azîm ameller mevsimine dönüştürdüklerini hatırlatırız. İslâm Dâveti'nin başlangıcındaki Büyük Bedir Muhârebesi Hicrî ikinci senenin 17 Ramazan günü gerçekleşmiş, o gün Hak ile Bâtil arasındaki fark ortaya çıkmış, Müslümanlar için tüm Arap Yarımadası İslâm'a imâna götüren yeni bir çıkış açılmıştır. Yine gaspedilmiş Endülüs topraklarındaki kritik bir noktada meydana gelen Lekke [Guadalete] Vâdisi Savaşı da Hicrî 92. senenin 28 Ramazan günü gerçekleşmiş, Allah [*Subhânehu ve Te'alâ*]'nın Müslümanlardan az bir grup sayesinde nusretini göndermesine kadar yaklaşık sekiz gün sürmüş, sayıları 100.000'i bulan Avrupa, bütün Avrupa ordularına karşı 12.000 Müslüman'ın zaferiyle sonuçlanmıştır. Nitekim zamanın Vatikan Papası seferberlik çağrısında bulunmuş, savaşa katılmaları halinde günahlarının bağışlanacağını iddia etmiş, onlar da Müslümanları köle edinmek üzere katırlar üzerinde ipler taşıyarak gelmişlerdi. Allah'ın nusreti tam da zaferler ayı olan Ramazan ayında Müslümanlara ulaşmış, komutanları Târik ibn-u Ziyâd eliyle ezici bir zafer kazanmışlardır. Böylece Müslümanlar, Fransa'nın en kuzeyine düşen, Küfrün ve zinanın merkezi Paris'in yaklaşık 30 kilometre yakınlarına kadar ilerlemişlerdir.

Müslümanların bu mübârek ayda kazandıkları zaferler arasında, Hicrî 8. senedeki Mekke'nin fethi, Hicrî 223. senenin 7 Ramazan günü Müslümanların kadınlarından yalnızca bir tanesinin imdat çağrısı üzerine gerçekleşen Amûriye'nin [Ankara'nın] fethi, Hicrî 666 senesinin 12 Ramazan günü zâhir komutan Baybars eliyle Antakya'nın fethi, Hicrî 658 senesinin 25 Ramazan günü, Müslümanların Seyfeddîn Kutuz komutasında Moğolları hezîmete uğrattığı Ayn Câlût Savaşı ve diğerleri de vardır... İşte bunlar, Müslümanların Ramazân ayındaki kahramanlıklarından ve azîm amellerinden sadece bir kısmıdır. İşte bundan dolayı Ramazan, itaat ve nusret ayı olmuştur. O halde bu faziletli ay ile gelen fırsatı, Allahu [*Subhânehu ve Te'alâ*]'ya yöneldiğimiz bir itaat mevsimine dönüştürelim ki O da bizlere nusretini inzâl etsin. Allahu Te'alâ şöyle buyurmuştur:

“Mü'minlere nusret, zafer vermek de üzerimize bir hak olmuştur.” [er-Rûm 47]

Allah [*Subhânehu ve Te'alâ*]'ya yönelirken de, her ne kadar hayır dolu olsalar da, sadece ibadet ederek ve nafileleri arttırarak O'na yaklaşmakla yetinilmemelidir. Bilakis O'na yöneliş, **farzların en acili ve en azîmi**

olan Nübüvvet Minhâcî üzere Râşidî Hilâfet kurulmadıkça gerçekleşmesi imkânsız olan İslâm ideolojisine göre bir hayatı yeniden başlatmak farzının yerine getirilmesi ve bundan kaynaklanan haramın terk edilmesi emrine karşı basîret üzere olmalıdır. Zîra bu farz sayesinde İslâm, gerek akîdesi, gerek şeriatı, gerekse diğer nizâmlarıyla tamamen hayatımızın her alanında ikâme edilmiş olur. Böylece sadece Allahu [Subhânehu ve Te'alâ]’ya kulluk etmiş ve amellerimizi de [] sözümüze mutabık kılmış oluruz.

Hilâfet’in farziyetine ilişkin deliller; Kur’ân’da, Sünnet’te ve Sahâbe İcmâ’ında birbirlerini destekleyici ve güçlendirici olarak geçmiştir. Allah [Subhânehu ve Te'alâ] şöyle buyurmuştur:

“Aralarında Allah’ın indirdikleri ile hükmet ve Sana gelen haktan (sapıp da) sakın onların hevâlarına tâbi olma!” [el-Mâide 48] Nebî [SallAllahu Aleyhi ve Sellem] ise şöyle buyurmuştur:

“Her kim itaatten elini çekerse, Kıyâmet Günü’nde lehine hiçbir delil bulunmaksızın Allahu Te'alâ’nın karşısına çıkar. Her kim de boynunda bey’at olmadan ölürse câhiliye ölümü ile ölmüş olur.” Nebî [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]’in sahâbesi ise, Rafîk-ul A'lâ’ya intikâlından sonra Rasul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem] için bir Halife’nin çıkarılmasının zorunluluğunda icmâ etmişlerdir. Nitekim önce efendimiz Ebû Bekr-is Sıddîk, ardından efendimiz Umer ibn-ul Hattâb, ardından efendimiz Usmân ibn-u Affân, ardından da efendimiz Alî ibn-u Ebi Tâlib [RadiyAllahu Anhum Ecmaîn] Halife olmuştur.

Ey Müslümanlar! Bizler **Hizb-ut Tahrîr / Sudan Vilâyeti** olarak sizlere, bu fazîletli ayın kapıları önünde mâsiyetleri (Allah’a isyanları) terk etmenin kaçınılmaz olduğunu ve el-Aliyy-ul Kadîr olan Allah’a ihlâs ile bağlanmak için boyunlarımızdan kaldırmanız gereken bu mâsiyetlerin başında **Râşidî Hilâfet**’in kurulması için çalışmayı ihmal etmek mâsiyeti geldiğini hatırlatırız. Bunun günahı ise aşağıdaki şekilde düşer:

- Güç ve kuvvet ehline, Allah’ın kendilerini lütfettiği bu gücü, Allah için, Rasûlü için ve mü’minler için nusrete dönüştürmeleri ile düşer. Böylelikle Allah [Subhânehu ve Te'alâ]’nın haklarında Kıyâmet Günü’ne kadar okunmak üzere âyet indirdiği Ensâr’dan Akabe Bey’atı ashâbı gibi olurlar. Allah [Celle Celâluh] şöyle buyurmuştur: **“İman edip de Allah yolunda hicret ve cihâd edenler, (muhacirleri) barındırıp onlara yardım edenler var ya, işte onlar hakîkî mü’minlerin ta kendileridir. Onlar için bir mağfiret ve kerîm bir rızk vardır.”** [el-Enfâl 74] **Bu da ancak bu kuvveti, Ümmet’in gasp edilen sultânının geri getirilmesi için kullanmalarıyla olur ki böylece içerisinden Müslümanlara Halife olacak bir kişiye bey’at inikat edilmiş olsun.** Eğer bunu yaparlarsa onlar için umulur ki Cennet vardır. Aksi takdirde Allah’ın azîm gazâbına maruz kalırlar.
- Öğrenciler, gençler ve diğer kesimler olmak üzere toplumun etkin ve aktif kesimlerine gelince; Müslüman olup gençliğinin baharında Nebî [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]’in kitlesine katılan, hakkıyla İslâm’ı anlayan, insanlar arasında yürüyen bir İslâm haline gelecek şekilde eylemleriyle ve söylemleriyle dâvet adamı olan sahâbesini örnek alarak değişimin yegane silâhı olması vasfıyla akîdesiyle ve hükümleriyle İslâm ideolojisini öğrenecekleri **Hizb-ut Tahrîr**’in halakalarına katılmaları gerekir. İşte Alî ibn-u Ebî Tâlib ki henüz 8 yaşında iken Müslüman oldu, işte Zubeyr ibn-ul Avvâm ki 8 yaşındayken, işte Sa’d ibn-u Ebî Vakkâs ki 17 yaşındayken, işte Ca’fer ibn-u Ebî Tâlib ki 18 yaşındayken ve genç yaşta İslâm dâvetini yüklenen diğer seçkin sahâbeler, Allah onların hepsinden râzı olsun.
- Hizb’e girmeye ve halakalarına katılmaya muktedir olamayan Müslümanlara gelince; onlar da **çalışanlara yardımcı ve destekçi olmalıdırlar**, gerek kitaplarıyla, gerek yayınlarıyla, gerek sempozyumlarıyla, gerek konferanslarıyla, gerekse yürüyüşleriyle olsun **Hizb-ut Tahrîr**’in kültürüne vâkıf olmalı, faaliyetlerine destek olmalı, kitlelerini çoğaltmalı, sıkıntıya düşüklerinde imdatlarına yetişmeli, Kâfirlere ve münafıklara öfkelenmeli ve Allah’a kendilerinden hayırlar göstermelidirler.

“İşte bu, kendisi ile uyarılınsınlar, (Allah’ın) ancak tek bir ilâh olduğunu bilsinler ve akıl sahipleri öğüt alsınlar diye insanlara (gönderilmiş) bir bildiridir.” [İbrâhîm 52]